

Amoris Laetitia Gezin

Jaar 2021 - 2022

Brief van Zijne Heiligheid Paus Franciscus aan gehuwde koppels
voor het Jaar van het Amoris Laetitia Gezin 2021-2022

Beste echt)paren over de hele wereld!

In dit 'Amoris Laetitia Family'-jaar schrijf ik om mijn diepe genegenheid en nabijheid tot u uit te drukken in deze zeer speciale tijd. Gezinnen zijn altijd in mijn gedachten en gebeden geweest, maar vooral tijdens de pandemie, die iedereen zwaar op de proef heeft gesteld, vooral de meest kwetsbaren onder ons. De huidige situatie heeft ervoor gezorgd dat ik elk individu, echtpaar en gezin met nederigheid, genegenheid en openheid wil begeleiden in al die situaties waarin u zich bevindt.

Roeping

Er wordt ons gevraagd om op onszelf de roeping toe te passen die Abraham van de Heer ontving om vanuit zijn land en het huis van zijn vader op weg te gaan naar een vreemd land dat God hem zelf zou tonen (vgl. Gen 12,1). Ook wij hebben onzekerheid, eenzaamheid, het verlies van dierbaren meegemaakt; ook wij zijn gedwongen onze zekerheden, onze "comfort-zones", onze vertrouwde manier van doen en onze ambities achter ons te laten, en te werken aan het welzijn van onze gezinnen en dat van de samenleving als geheel, die mede afhankelijk zijn van ons en onze acties.

Onze relatie met God vormt ons, begeleidt ons en zendt ons uit als individuen en helpt ons uiteindelijk om "ons land te verlaten", zij het in veel gevallen met een zekere schroom en zelfs angst in het aangezicht van het onbekende. Toch doet ons christelijk geloof ons beseffen dat we niet alleen zijn, want God woont in ons, met ons en onder ons: in onze gezinnen, onze buurten, onze werkplekken en scholen, in de steden waar we wonen.

Vertrekken

Net als Abraham "vertrekken" alle echtgenoten en echtgenotes van hun eigen land op het moment dat ze, in antwoord op de roeping tot echtelijke liefde, besluiten zich zonder terughoudendheid aan elkaar over te geven. Verloofd worden betekent al dat je je land verlaat, want het roept je op om samen de weg te bewandelen die naar het huwelijk leidt. Verschillende situaties in het leven, het verstrijken van de tijd, de komst van kinderen, werk en ziekte; allemaal dagen ze koppels uit om hun toewijding aan elkaar opnieuw te omarmen, vaste gewoonten, zekerheden en veiligheid achter te laten en op weg te gaan naar het land dat God belooft: twee in Christus te zijn, twee in één. Je leven wordt een enkel leven; je wordt een 'wij' in liefdevolle gemeenschap met Jezus, levend en aanwezig op elk moment van je bestaan. God staat altijd aan je zijde; hij houdt onvoorwaardelijk van je. Je bent niet alleen!

Kinderen

Beste echtgenoten, weet dat uw kinderen - vooral de jongere - u aandachtig in de gaten houden; in jou zoeken ze de tekenen van een sterke en betrouwbare liefde. "Hoe belangrijk is het voor jonge mensen om met eigen ogen de liefde van Christus te zien, levend en aanwezig in de liefde van echtgenoten, die door de realiteit van hun leven getuigen dat liefde voor altijd mogelijk is!" ^[1] Kinderen zijn altijd een geschenk; ze veranderen de geschiedenis van elk gezin. Ze zijn dorstig naar liefde, dankbaarheid, achting en vertrouwen. Een 'ouder' zijn roept ertoe op om aan uw kinderen de vreugde door te geven te beseffen dat zij Gods kinderen zijn, kinderen van een Vader die hen altijd teder heeft liefgehad en hen elke nieuwe dag bij de hand neemt. Als ze dit leren, zullen uw kinderen groeien in geloof en vertrouwen in God.

Opvoeding

Natuurlijk is het opvoeden van kinderen geen gemakkelijke taak. Maar laten we niet vergeten dat ze ons ook 'opvoeden'. Het gezin blijft de primaire omgeving waar het onderwijs plaatsvindt, door middel van kleine gebaren die sprekender zijn dan woorden. Opvoeden is vooral het groeiproces begeleiden, op veel verschillende manieren aanwezig zijn voor kinderen, hen helpen beseffen dat ze altijd op hun ouders kunnen rekenen. Een opvoeder is iemand die anderen spiritueel 'geboren laat worden' en vooral persoonlijk betrokken raakt bij hun groei. Voor ouders is het belangrijk om met kinderen om te gaan met een autoriteit die met de dag groeit. Kinderen hebben een gevoel van veiligheid nodig waardoor ze vertrouwen kunnen hebben in jou en in de schoonheid van jullie leven samen, en in de zekerheid dat ze nooit alleen zullen zijn, wat er ook op hun pad komt.

Missie

Zoals ik al heb opgemerkt, worden we ons steeds meer bewust van de identiteit en de missie van de leken in de kerk en in de samenleving. Je hebt de missie om de samenleving te transformeren door je aanwezigheid op de werkplek en ervoor te zorgen dat rekening wordt gehouden met de behoeften van gezinnen. Ook echt)paren zouden door hun initiatieven en creativiteit het voortouw moeten nemen (*primair*) ^[2] in hun parochiale en diocesane gemeenschap, als uitdrukking van de complementariteit van charisma's en roepingen in dienst van de kerkelijke gemeenschap. Dit geldt in het bijzonder voor die echt)paren die, samen met de herders van de Kerk, "zij aan zij lopen met andere gezinnen, om de zwakkeren te helpen, om te verkondigen dat Christus, zelfs in moeilijkheden, altijd voor hen aanwezig is". ^[3]

Fundamentele cel

Daarom moedig ik jullie aan, beste echt)paren, om actief te zijn in de Kerk, vooral in haar pastorale zorg voor gezinnen. "Gedeelde verantwoordelijkheid voor haar missie vereist dat echt)paren en gewijde bedienaren, vooral bisschoppen, op een vruchtbare manier samenwerken bij de zorg en het toezicht op de huiskerken." ^[4] Vergeet nooit dat het gezin de 'fundamentele cel van de samenleving' is (Evangelii Gaudium, 66). Het huwelijk is een belangrijk onderdeel van het project om de 'cultuur van ontmoeting' op te bouwen (Fratelli Tutti, 216). Gezinnen worden dus geroepen om generaties te overbruggen door de waarden door te geven die de ware menselijkheid vormen. Er is nieuwe creativiteit nodig om, ondanks de uitdagingen van vandaag, uitdrukking te geven aan de waarden die ons als volk vormen, zowel in onze samenlevingen als in de Kerk, het Volk van God.

Bootje

Het huwelijk, als een roeping, roept je op om een klein bootje - zwaaiend maar stevig, dankzij de realiteit van het sacrament - over een soms stormachtige zee te sturen. Hoe vaak wil je niet zeggen, of beter nog, uitroepen, zoals de apostelen: "Meester, raakt het u niet dat we vergaan?" (Mc 4:38). Laten we echter nooit vergeten dat Jezus op grond van het sacrament van het huwelijk aanwezig is in die boot; hij is bezorgd om je en hij blijft aan je zijde te midden van de storm. In een andere passage uit het evangelie, terwijl ze met moeite roeiden, zagen de discipelen Jezus op het water naar hen toe komen en verwelkomden hem in hun boot. Telkens als je wordt geteisterd door harde wind en storm, doe dan hetzelfde: verwelkom Jezus in je boot, want voor een keer klom hij "bij hen in de boot en de wind ging liggen" (Mc 6:51). Het is belangrijk dat je samen je ogen op Jezus gericht houdt. Alleen op deze manier zul je vrede vinden, conflicten overwinnen en oplossingen vinden voor veel van je problemen. Die problemen zullen natuurlijk niet verdwijnen, maar je zult ze wel vanuit een ander perspectief kunnen zien.

Alleen door jezelf in de handen van de Heer over te geven, kun je doen wat onmogelijk lijkt. Erken uw eigen zwakheid en machteloosheid tegenover zoveel situaties om u heen, maar wees er tegelijkertijd zeker van dat de kracht van Christus zich zo zal manifesteren in uw zwakheid (vgl. 2 Kor 12:9). Juist midden in de storm leerden de apostelen het koningschap en de goddelijkheid van Jezus kennen en leerden ze op hem te vertrouwen.

Lockdown

Met deze bijbelpassages in gedachten wil ik nu stilstaan bij enkele van de moeilijkheden en kansen die gezinnen hebben ervaren tijdens de huidige pandemie. Zo heeft de lockdown ervoor gezorgd dat er meer tijd was om samen te zijn, en dit bleek een unieke kans om de communicatie binnen gezinnen te versterken. Uiteraard vraagt dit een bijzondere oefening van geduld. Het valt niet mee om de hele dag bij elkaar te zijn, als iedereen in hetzelfde huis moet werken, studeren, recreëren en uitrusten. Laat de vermoeidheid niet de overhand krijgen: moge de kracht van liefde je in staat stellen om meer naar anderen te kijken - naar je partner, naar je kinderen - dan naar je eigen behoeften en zorgen. Laat me je herinneren aan wat ik zei in Amoris Laetitia (vgl. nrs. 90-119), geïnspireerd door de hymne van de heilige Paulus aan liefdadigheid (vgl. 1 Kor 13:1-3). Smeek om het geschenk van liefde van de Heilige Familie en herlees Paulus' viering van de naastenliefde, zodat het je beslissingen en je daden kan inspireren (vgl. Rom 8:15; Gal 4:6).

Alsjeblift, bedankt, sorry

Op deze manier zal de tijd die je samen doorbrengt, verre van een boetedoening zijn, een toevluchtsoord te midden van de stormen worden. Moge elk gezin een plaats van acceptatie en begrip zijn. Denk aan het advies dat ik je gaf over het belang van die drie kleine woorden: "alsjeblift, bedankt, sorry". ^[5] Na elke ruzie, "laat de dag niet eindigen zonder vrede te sluiten". ^[6] Schaam je niet om samen voor Jezus te knielen in de Eucharistie, om een paar momenten van vrede te vinden en elkaar met tederheid en goedheid aan te kijken. Of als een van jullie een beetje boos is, pak hem of haar dan bij de hand en forceer een medeplichtige glimlach. U kunt ook elke avond samen een kort gebed opzeggen voordat u naar bed gaat, met Jezus aan uw zijde.

Voor sommige stellen waren de gedwongen levensomstandigheden tijdens de quarantaine bijzonder moeilijk. Reeds bestaande problemen werden verergerd, waardoor conflicten ontstonden die in sommige gevallen bijna ondraaglijk werden. Verlen hebben zelfs het verbreken van een relatie meegemaakt die te maken had met een crisis waar ze moeilijk of onmogelijk mee om konden gaan. Ik zou ook willen dat ze mijn nabijheid en mijn genegenheid voelen.

Blijf bidden

Het stuklopen van een huwelijk veroorzaakt immens lijden, omdat veel hoop is vervlogen, en moesten uiteindelijk de pijn lijden dat hun ouders niet meer samen zijn. Blijf daarom hulp zoeken, zodat u conflicten kunt overwinnen en nog meer pijn voor u en uw kinderen kunt voorkomen. De Heer Jezus, in zijn oneindige barmhartigheid, zal je inspireren om door te gaan te midden van je vele moeilijkheden en verdriet. Blijf bidden om zijn hulp en zoek in hem een toevluchtsoord en een licht voor onderweg. Ontdek ook in uw gemeenschap een "huis van de Vader, waar plaats is voor iedereen, met al hun problemen" (Evangelii Gaudium, 47).

Elke wond heelt

Onthoud ook dat vergeving elke wond heelt. Wederzijdse vergeving is de vrucht van een innerlijke vastberadenheid die tot rijpheid komt in gebed, in onze relatie met God. Het is een geschenk dat voortkomt uit de toestaan die Christus op echt)paren heeft uitgestort wanneer zij wacht altijd op u om uw hart voor hem te openen, zodat hij u kan ondersteunen, zoals hij deed met de discipelen in de boot, door de kracht van zijn liefde. Onze menselijke liefde is zwak; het heeft de kracht van Jezus' trouwe liefde nodig. Met hem kun je echt je "huis op de rots" bouwen (Mt 7:24).

Verloofden

Hier zou ik een woord willen richten tot jonge mensen die zich voorbereiden op het huwelijk. Zelfs vóór de pandemie was het voor verloofde stellen niet gemakkelijk om hun toekomst te plannen, vanwege de moeilijkheid om een stabiele baan te vinden. Nu de arbeidsmarkt nog onzekerder is, dring ik er bij verloofde paren op aan om zich niet ontmoedigd te voelen, maar de 'kerkelijke moed' te hebben van de heilige Jozef, wiens nagedenkt ik in dit aan hem opgedragen jaar wilde eren. Vertrouw op uw weg naar het huwelijk altijd op Gods voorzienigheid, hoe beperkt uw middelen ook zijn, aangezien "soms moeilijkheden middelen kunnen opleveren waarvan we niet eens dachten dat we ze hadden" (Patris Corde, 5). Aarzel niet om te vertrouwen op uw familie en vrienden, op de kerkelijke gemeenschap, op uw parochie, om u te helpen bij de voorbereiding op het huwelijk en het gezinsleven door te leren van degenen die al gevorderd zijn op het pad dat u nu inslaat.

Grootouders

Alvorens af te sluiten, zou ik de grootouders willen begroeten, die tijdens de lockdown hun kleinkinderen niet konden zien of tijd met hen konden doorbrengen, en al die ouden die zich in die maanden geïsoleerd en alleen voelden. Gezinnen hebben grootouders nodig, want zij zijn de levende herinnering van de mensheid, een herinnering die "kan helpen een meer humane en gastvrije wereld op te bouwen". ^[7]

Sint Jozef

Moge Sint Jozef in alle gezinnen een creatieve moed inspireren, zo essentieel in deze tijden van historische verandering. Moge Onze Lieve Vrouw u helpen om in uw huwelijksleven de cultuur van ontmoeting te bevorderen die we zo dringend nodig hebben om de problemen en moeilijkheden van vandaag het hoofd te bieden. Geen enkele moeilijkheid kan de vreugde wegnemen van degenen die weten dat ze altijd met de Heer aan hun zijde wandelen. Beleef je roeping met enthousiasme. Sta nooit toe dat uw gezichten droevig of somber worden; je man of vrouw heeft je glimlach nodig. Uw kinderen hebben uw aanmoedigende blikken nodig. Uw priesters en andere families hebben uw aanwezigheid en uw vreugde nodig: de vreugde die van de Heer komt!

Ik hoop jullie allemaal met genegenheid en ik moedig jullie aan om de missie die Jezus ons geeft toevertrouwd uit te voeren, volhardend in gebed en in "het breken van het brood" (Handelingen 2:42).

En vergeet alstublieft niet voor mij te bidden, zoals ik dagelijks voor u bid.

Broederlijk,

+ Paus Franciscus

Rome, Sint-Jan van Lateranen, 26 december 2021, Feest van de Heilige Familie

(werkvertaling van de originele Engelse tekst / tussenkopjes zijn tbv de leesbaarheid toegevoegd)